

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 9C/410/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6113202456
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jarmila Jánošová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2014:6113202456.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Banská Bystrica sudkyňou JUDr. Jarmilou Jánošovou v právnej veci navrhovateľa Orange Slovensko, a.s., so sídlom Metodova 8, 821 08 Bratislava, IČO: 35 697 270, proti odporkyňi O. T., D.. XX. XX. XXXX, N. Z. X, XXX XX N. N., Š. P. Z., za účasti vedľajšieho účastníka 1) na strane odporkyne Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Námestie legionárov 5, 080 01 Prešov, IČO: 42 176 778, právne zastúpeného JUDr. Ambrózom Motykom, advokátom so sídlom Nám. SNP 7, 091 01 Stropkov, IČO: 35 510 722, vedľajšieho účastníka 2) na strane odporkyne Perssec, o. z., so sídlom Zelinárska 2, 821 01 Bratislava - Ružinov, IČO: 42 270 511 a vedľajšieho účastníka 3) na strane odporkyne Združenie na podporu práv spotrebiteľov, občianske združenie, so sídlom Seberínioho 9, 821 03 Bratislava, IČO: 42 264 979, o zaplatenie 602,96 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Odporkyňa je p o v i n n á zaplatiť navrhovateľovi sumu vo výške 371,96 Eur s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 371,96 Eur od 17. 06. 2011 až do zaplatenia, v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

V prevyšujúcej časti súd návrh z a m i e t a .

Odporkyňa je p o v i n n á nahradiť navrhovateľovi trovy konania predstavujúce trovy zaplateného súdneho poplatku vo výške 8,64 Eur v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

Žiadny z vedľajších účastníkov n e m á právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa svojím návrhom doručeným súdu dňa 21. 01. 2013 domáhal, aby súd zaviazal odporkyňu zaplatiť sumu 602,96 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne z dlžnej sumy od 17. 06. 2011 do zaplatenia a nahradiť trovy konania a to z titulu neuhradených telekomunikačných služieb a náhrady škody.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s žalobným návrhom, Zmluvou pripojení č. V. zo dňa 27. 02. 2011 s Dodatkom a Prílohou č. 1 k Dodatku, Všeobecnými podmienkami poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb prostredníctvom verejnej telefónnej siete spoločnosti Orange Slovensko, a.s., pokusom o pokonávku zo dňa 02. 06. 2011, faktúrami č. XXXXXXXXXXXX, Č.. XXXXXXXXXXXX, Č.. XXXXXXXXXXXX, č. XXXXXXXXXXXX, Č.. XXXXXXXXXXXX, dokladom o predajnej cene telekomunikačného zariadenia, ostatnými listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v spise a zistil tento skutkový stav:

Navrhovateľ uviedol, že s odporkyňou uzatvoril zmluvu č. V., ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú všeobecné podmienky. Na základe tejto zmluvy vypožičal odporkyni SIM kartu, ktorá umožňuje odporkyni využívať telekomunikačné služby poskytované navrhovateľom. Odporkyňa neuhradila riadne a včas cenu poskytnutých služieb vyfakturovaných v období 2011/02 až 2011/05 vo výške 371,96 Eur. Pokusom o pokonávku zo dňa 02. 06. 2011 navrhovateľ oznámil odporkyni sumu neuhradených faktúr za jednotlivé mesiace a sumu za telekomunikačné zariadenie a vyzval ju na ich úhradu v dodatočnej lehote, no odporkyňa nereagovala žiadnou úhradou.

Okrem ceny služieb požadoval navrhovateľ od odporkyne aj náhradu škody vo výške 231,00 Eur, ktorá mu vznikla za odpredané telekomunikačné zariadenie Sony Ericsson XPERIA X10 mini ako rozdiel medzi predajnou cenou tohto zariadenia a jeho akciovou cenou. Odporkyňa mu spôsobila túto škodu tým, že získala mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie za cenu zvýhodnenú oproti cene trhovej, keďže sa podpisom dodatku k zmluve zaviazala používať služby a za tieto platiť po dobu viazanosti a následne porušila svoj záväzok zotrvať v zmluvnom vzťahu počas dohodnutej doby (tzv. doby viazanosti) a platiť riadne a včas cenu za poskytnuté služby.

Navrhovateľ ďalej uviedol, že s odporkyňou dojednal zmluvnú pokutu ako paušalizovanú náhradu škody. Nakoľko rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/91/2011 bola zmluvná pokuta označená za neprijateľnú zmluvnú podmienku, navrhovateľ bol povinný zdržať sa jej používania. Ustanovenia Zmluvy, resp. Dodatku, dal navrhovateľ do súladu so zákonom tak, že v Dodatku odporkyňa vyhlásila, že si je vedomá, že telekomunikačné zariadenie/mobilný telefón jej je predávaný za cenu uvedenú v čl. 1 bode 1.3 Dodatku, ktorej výška sa rovná rozdielu medzi spotrebiteľskou (trhovou) cenou a poskytnutou zľavou len z toho dôvodu, že sa odporkyňa zaviazala užívať služby po dobu dohodnutú v Dodatku, pričom nedodržanie tohto záväzku by spôsobilo, že navrhovateľovi vznikla škoda.

Navrhovateľ uviedol, že okrem škody za akciový telefón/telekomunikačné zariadenie mu vznikli ďalšie škody zo zvýhodnených cien služieb počas viazanosti, nákladov za predajný proces, akceptačný a aktivačný proces, SIM kartu a vyhradenú kapacitu prevádzkovej siete, pričom tieto ďalšie škody si neuplatňuje z dôvodu náročnosti dokazovania. Z dôvodu náročnosti dokazovania iných škôd odlišných od škody za mobilný telefón boli v minulosti dohadované paušalizované zmluvné pokuty.

Odporkyni bol dňa 30. 11. 2013 doručený opis žalobného návrhu s výzvou, aby sa k nemu vyjadrila. Odporkyňa sa k návrhu nevyjadrila.

Dňa 27. 02. 2013 bolo súdu doručené podanie vedľajšieho účastníka 1) na strane odporkyne, ktorým oznámil svoj vstup do tohto konania na stranu odporkyne a vzniesol námietku premlčania žalovanej pohľadávky. V podaní doručenom tunajšiemu súdu dňa 04. 12. 2013 namietol nárok navrhovateľa na náhradu škody vo výške 231,00 Eur. Podľa jeho názoru poskytnutie zľavneného mobilného zariadenia predstavuje súčasť obchodnej stratégie navrhovateľa a nie je zrejmé, aká škoda navrhovateľovi vznikla. Rozdiel medzi trhovou a akciovou cenou telefónu nemôže predstavovať škodu. Nie sú dané podmienky vzniku zodpovednosti odporkyne za škodu (škoda, príčinná súvislosť medzi vzniknutou škodou a konaním odporkyne). Vedľajší účastník 1) si uplatnil náhradu trov konania a to len z uplatneného nároku na náhradu škody ako samostatného nároku.

Podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 26. 11. 2013 oznámil svoj vstup do konania vedľajší účastník 2) na strane odporkyne. Súčasne žiadal, aby súd rozhodol o prípustnosti vedľajšieho účastníctva vedľajšieho účastníka 1) na strane odporkyne v tomto konaní.

Dňa 09. 12. 2013 bolo tunajšiemu súdu doručené podanie vedľajšieho účastníka 3) na strane odporkyne, ktorým oznámil svoj vstup do konania. Súčasne namietol, že zmluvné dojednanie o zmluvnej pokute, nachádzajúce sa v dodatku k zmluve o pripojení, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

Súd vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania podľa § 115a ods. 2 OSP, nakoľko predmetom konania bola suma 602,96 Eur, a teda ide o drobný spor (§ 200ea ods. 1 OSP).

Súd vo vzťahu k námietke vedľajšieho účastníka 2) týkajúcej sa neprípustnosti vedľajšieho účastníctva vedľajšieho účastníka 1) na strane odporkyne uvádza, že v prípade vstupu vedľajšieho účastníka do konania na základe zákonného splnomocnenia (ust. § 93 ods. 2 OSP) je námietka neprípustnosti jeho vstupu do konania vylúčená, ak boli splnené zákonom stanovené podmienky jeho vstupu do konania (t.j. ak ide o právnickú osobu, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu). Navyše, v predmetnom konaní ani jeden z hlavných účastníkov konania prípustnosť vedľajšieho účastníctva vedľajšieho účastníka 1) na strane odporkyne nenamietal. V súlade so zásadou rýchlosti a hospodárnosti konania súd preto o námietke vedľajšieho účastníka 2) nerozhodoval.

Podľa § 43 ods. 1 zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách (ďalej len „zákon o elektronických komunikáciách“) zmluvou o pripojení sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebný prístup k verejnej telefónnej sieti alebo k inej verejnej sieti a sprístupniť súvisiace služby. Súčasťou zmluvy sú všeobecné podmienky a tarifa.

Na základe vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že účastníci dňa 27. 02. 2011 uzatvorili podľa § 43 zákona o elektronických komunikáciách Zmluvu o pripojení č. V. a Dodatok k Zmluve o pripojení - č. zmluvy: V. s Prílohou č. 1 Dodatku k Zmluve. Na základe uvedenej zmluvy navrhovateľovi ako poskytovateľovi služieb vznikla povinnosť poskytnúť telekomunikačné služby odporkyni tak, ako si ich táto zvolila a odporkyni ako užívateľovi vznikla povinnosť uhrádzať cenu za poskytnuté služby vo výške vyfakturovanej navrhovateľom podľa odpočtu poskytnutých služieb. Odporkyni bolo odpredané telekomunikačné zariadenie za akciovú cenu s dobou viazanosti zotrvať v zmluvnom vzťahu 24 mesiacov.

Navrhovateľ poskytol odporkyni služby a to v období od uzavretia zmluvy. Využívaním týchto služieb odporkyni vznikla povinnosť uhradiť cenu za poskytnuté služby, ktoré však za mesiace február, marec, apríl a máj roka 2011 neuhradila. Súd mal preukázané, že listom označeným ako Pokus o pokonávku zo dňa 02. 06. 2011 navrhovateľ vyzval odporkyňu na zaplatenie dlžnej sumy vo výške 371,96 Eur za zúčtovacie obdobie 2011/02 - 2011/05, a zmluvnej pokuty vo výške 231,00 Eur a to najneskôr do 16. 06. 2011.

Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „OZ“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Súd dospel na základe listinných dôkazov nachádzajúcich sa v súdnom spise k záveru, že zmluva o pripojení č. A5531509 zo dňa 27. 02. 2011, ktorá bola uzavretá medzi účastníkmi konania, je zmluvou spotrebiteľskou. Pri uzatváraní a plnení uvedenej zmluvy mal navrhovateľ postavenie dodávateľa, pretože konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti zapísanej v obchodnom registri (§ 52 ods. 3 OZ), ktorou je aj poskytovanie verejnej telefónnej služby prostredníctvom mobilných verejných telekomunikačných sietí, poskytovanie verejnej dátovej služby prostredníctvom verejných telekomunikačných sietí, poskytovanie verejných dátových služieb prostredníctvom siete Internet a poskytovanie elektronických komunikačných služieb. Odporkyňa, označená v uvedenej zmluve ako fyzická osoba - nepodnikateľ, mala postavenie spotrebiteľa, keďže nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti (§ 52 ods. 4 OZ). Súd preto posudzoval právny vzťah vzniknutý medzi účastníkmi na základe uvedenej zmluvy ako vzťah spotrebiteľský a aplikoval ustanovenia OZ upravujúce spotrebiteľské zmluvy (ust. § 52 a nasl. OZ).

Zo zisteného skutkového stavu veci vyvodil súd ten právny záver, že návrh bol podaný dôvodne len sčasti. Účastníci konania platne uzavreli zmluvu, ktorá je svojím charakterom zmluvou spotrebiteľskou

a ako taká nesmie obsahovať ustanovenia, ktoré by spôsobovali značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa - tzv. neprijateľné podmienky.

Podľa § 420 ods. 1 OZ každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Čo sa týka navrhovateľom požadovanej náhrady škody vo výške 231,00 Eur, ako rozdielu medzi predajnou a trhovou cenou telekomunikačného zariadenia/mobilného telefónu v čase odpredaja, podľa názoru súdu (vysloveného aj v obdobných sporoch navrhovateľa) nemožno považovať za škodu to, čo v rámci svojej obchodnej politiky navrhovateľ realizoval v čase uzatvárania zmluvy a dodatku k zmluve. Rozdiel medzi skutočnou a akciovou cenou poskytnutého zariadenia nie je následkom protiprávneho úkonu, ale výsledkom zmluvného konsenzu medzi účastníkmi. K protiprávnemu zmenšeniu majetku navrhovateľa z týchto dôvodov nedošlo, keďže odporkyni predal mobilný telefón za dojednanú kúpnu cenu. Nebola potom daná príčinná súvislosť v dôsledku porušenia zmluvnej povinnosti na strane odporkyne so vznikom škody ako majetkovej ujmy na strane navrhovateľa tvrdenej v návrhu a to ani v prípade, ak takéto dojednanie o škode vyplýva z dodatku k zmluve. Takéto dojednanie, ktoré sa nachádza v dodatku k zmluve, bolo vypracované formulárovo bez individuálneho dojednanie, pričom zo samotného návrhu vyplýva, že k tomuto zmluvnému dojednaniu došlo z dôvodu, že Krajský súd v Prešove označil ako neprijateľnú zmluvnú podmienku dojednanie nároku z titulu zmluvnej pokuty ako paušalizovanej náhrady škody. Sám navrhovateľ teda potvrdil, že vlastne týmto dojednaním v dodatku sa snaží de facto získať zmluvnú pokutu za porušenie povinnosti, ktorá bola rozsudkom Krajského súdu v Prešove označená ako neprijateľné dojednanie v zmysle § 53a OZ. To, že navrhovateľ poskytoval odporkyni benefity, medzi ktorými bolo aj poskytnutie telekomunikačného zariadenia/mobilného telefónu so zľavou, neznamena, že odporkyňa neuhrádzaním faktúr spôsobila zároveň navrhovateľovi aj ďalšiu škodu. Z uvedených dôvodov potom súd dojednanie dodatku k zmluve upravujúce náhradu škody považoval za absolútne neplatné v zmysle ustanovenia § 39 OZ, keďže obchádza zákon (konkrétne ustanovenie § 53a OZ) a preto nepriznal navrhovateľovi sumu vo výške 231,00 Eur z titulu náhrady škody a v tejto časti žalobný návrh zamietol.

V konaní nebolo spochybnené tvrdenie navrhovateľa, že odporkyňa neuhradila na základe vyúčtovaných faktúr za obdobie 2011/02 až 2011/05 žalovanú sumu vo výške 371,96 Eur. Vedľajší účastník 1) na strane odporkyne vzniesol námietku premlčania žalovanej pohľadávky, preto súd skúmal, či nárok navrhovateľa nie je premlčaný. Súd sa zaoberal námietkou vedľajšieho účastníka 1), keďže tento má rovnaké procesné práva ako účastník konania a v konaní môže uplatniť všetky právne skutočnosti, vyplývajúce z hmotného práva, teda aj vzniesť námietku premlčania (obdobný názor vyslovil aj Krajský súd v Banskej Bystrici v rozhodnutí sp. zn. 16Co/1/2013 z 30.05.2013). Z faktúr č. XXXXXXXXXXXX, Č.. XXXXXXXXXXXX, Č.. XXXXXXXXXXXX, Č.. XXXXXXXXXXXX, Č.. XXXXXXXXXXXX vystavených navrhovateľom vyplýva, že pohľadávka vo výške 9,00 Eur bola splatná dňa 14. 03. 2011, pohľadávka vo výške 77,60 Eur bola splatná dňa 29. 03. 2011, pohľadávka vo výške 205,30 Eur bola splatná dňa 29. 04. 2011 a pohľadávka vo výške 80,33 Eur bola splatná dňa 31. 05. 2011. Trojročná premlčacia doba začala v zmysle § 101 OZ plynúť dňom nasledujúcim po splatnosti jednotlivých čiastkových pohľadávok navrhovateľa. Keďže navrhovateľ podal návrh na začatie konania dňa 21. 01. 2013, k premlčaniu žalovaných nárokov nedošlo.

Súd má na základe predložených dôkazov za to, že nárok navrhovateľa na zaplatenie ceny poskytnutých telekomunikačných služieb vo výške 371,96 Eur je odôvodnený a v súlade so zákonom, preto súd v tejto časti návrhu vyhovel.

Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom do 31. 01. 2013 výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky (hlavné refinančné operácie) ku dňu 17. 06. 2011 bola vo výške 1,25 %.

Navrhovateľ si uplatnil aj úroky z omeškania vo výške 9,25 % ročne z dlžnej sumy od 17. 06. 2011 (t. j. od nasledujúceho dňa po dátume určenom na zaplatenie dlžnej sumy v pokuse o pokonávkou) do zaplatenia. Na základe vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že odporkyňa bola v omeškanií so splatením faktúr za telekomunikačné služby, nakoľko ich neuhradila riadne a včas, teda v lehote ich splatnosti, čím sa odporkyňa ako dlžník dostala do omeškania s plnením svojho peňažného záväzku (odporkyňa sa dostala do omeškania vždy nasledujúcim dňom po splatnosti jednotlivých nezaplatených faktúr) a teda navrhovateľovi vzniklo právo na úroky z omeškania. Súd preto priznal úrok požadovaný navrhovateľom vo výške 9,25% ročne (v zmysle § 517 ods. 2 OZ a § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z.) zo sumy 371,96 Eur a to od 17. 06. 2011, teda tak, ako si navrhovateľ uplatnil.

Vzhľadom k tomu, že súd nepriznal navrhovateľovi sumu vo výške 231,00 Eur (za náhradu škody), súd z danej sumy nepriznal navrhovateľovi ani úroky z omeškania a v tejto časti návrh zamietol. Súd teda zamietol žalobný návrh v časti o zaplatenie sumy 231,00 Eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 231,00 Eur od 17. 06. 2011 do zaplatenia.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 OSP tak, že navrhovateľovi, ktorého čistý procesný úspech v konaní predstavoval 24 % (t.j. úspech navrhovateľa 62 % mínus úspech odporkyne 38 %), priznal náhradu trov konania vo výške 8,64 Eur, predstavujúcu 24 % z uplatnených trov, t.j. zo zaplateného súdneho poplatku vo výške 36,00 Eur (položka 1a Sadzobníka súdnych poplatkov).

Vo vzťahu k náhrade trov konania uplatnenej vedľajším účastníkom 1) na strane odporkyne zo sumy 231,00 Eur ako „samostatného nároku“ súd uvádza, že vedľajší účastník vstupuje do celého konania v rozsahu pohľadávky navrhovateľa proti odporcovi, preto si nemôže vedľajší účastník vyberať, že bude brániť práva účastníka len vo vzťahu k časti pohľadávky a z tejto časti pohľadávky si uplatňovať náhradu trov konania. Vedľajší účastník nemôže mať ohľadom trov konania iné postavenie ako účastník, na strane ktorého vystupuje. Nemôže byť teda úspešným účastníkom v inom rozsahu ako účastník, na strane ktorého oznámil vstup do konania. V konečnom dôsledku by tak vedľajší účastník bol v praktickom ponímaní ohľadom trov konania vždy úspešným účastníkom popri účastníkovi, v záujme ktorého do konania vstúpil. Vedľajší účastník 2) a vedľajší účastník 3) si náhradu trov konania ani neuplatnili. Z uvedených dôvodov súd vedľajším účastníkom náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne v piatich vyhotoveniach na tunajší súd.

V odvolaní musí byť uvedené, kto ho robí, ktorému súdu je určené, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, ktorej veci sa týka, v akom rozsahu ho napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup okresného súdu považuje za nesprávny, čoho sa odvolateľ domáha (ako má odvolací súd rozhodnúť), musí byť datované a podpísané. Odvolanie treba predložiť v piatich rovnopisoch, inak súd zhotoví kópie na trovy odvolateľa.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy,
- d) súd prvého stupňa dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam na základe vykonaných dôkazov,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a - sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia

sudcu, v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, odvolateľ nebol poučený podľa § 120 ods. 4 O.s.p., odvolateľ bez svojej viny nemohol predložiť alebo označiť dôkazy do rozhodnutia súdu prvého stupňa),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. (Exekučný poriadok).